

Wat vertelt de doofstomme ons?

Lezingen: Jes. 35, 4-7a en Mc. 7, 31-37

Welkom

Gezegend dit uur en het licht ons gegeven.

Gezegend de woorden geladen met kracht.

Gezegend jij, mens hier naast mij en alles wat ons bijeenbrengt.

Gegroet en gezegend in naam van de Eeuwige Vader, Zoon en heilige Geest.

Intredelied: Vrede voor jou

Vrede voor jou hierheen gekomen,
zoekend met ons om mens te zijn.
Jij maar alleen, jij met je vrienden,
jij met je last, verborgen pijn;
Vrede, genade, God om je heen,
vergeving, nieuwe moed voor jou en iedereen

Niemand komt hier vrij van het kwade,
niemand gaat hier straks weer vrij uit.
Niemand te veel, niemand te weinig,
Niemand te groot, geen één te klein.
Dit wordt verbeeld in woord en gebaar,
tot ooit en overal wij leven van elkaar!

Jij die ons kent, jij die ons aanvoelt,
jij die de hele wereld draagt.
Kom naar ons toe, leer ons te leven,
help ons te zien wat ieder vraagt:
tijd om te leven, kans om te zijn,
een plek om nu en ooit gezien, aanvaard te zijn

Inleiding

Vandaag spitsen we onze oren want we luisteren naar het wonderverhaal van de doofstomme. Maar eigenlijk mogen we niet spreken van doofstomme want iemand die doof of slechthorend is, kan wel degelijk leren spreken. De klanken verschillen wel van de onze maar ze spreken.

Als we vandaag luisteren naar het verhaal uit het Marcusevangelie spreekt Jezus slechts één woord "Effeta" wat wil zeggen ga open. Marcus schrijft normaal in het Grieks maar hier gebruikt hij de taal van Jezus nl. het Aramees. Die kernmomenten gebruikt hij de Aramese taal om het moment kracht bij te zetten, om ze in de verf te zetten. Maar hier zijn het niet de woorden die de show stelen maar de handelingen van Jezus die spreken.

Eerste lezing: Jes. 35, 4-7a

Uit de profeet Jesaja.

Spreek tot allen die de moed verloren hebben:

"Vat moed en vreest niet:

Uw God komt om de wraak te voltrekken,

God komt om te vergelden en om u te redden.

Dan gaan de ogen van de blinden weer open
en zullen de oren van de doven geopend worden.

De lamme zal springen als een hert
en jubelen zal de tong van de stomme.

Ja, in de steppe zullen beken ontspringen,
rivieren in de woestijn.
De dorre vlakte wordt een vijver,
het dorstige land één waterbron.”

Tussenzang: de steppe zal bloeien

De steppe zal bloeien.
De steppe zal lachen en juichen.
De rotsen die staan
vanaf de dagen der schepping
staan vol water, maar dicht.
De rotsen gaan open.
Het water zal stromen,
het water zal tintelen, stralen,
dorstigen komen en drinken.
De steppe zal drinken.
De steppe zal bloeien.
De steppe zal lachen en juichen.

De ballingen keren.
Zij keren met blinkende schoven.
Die gingen in rouw
tot aan de einden der aarde,
één voor één, en voorgoed.
Die keren in stoeten.
Als beken vol water,
als beken vol toesnellend water,
schiekend omlaag van de bergen.
Als lachen en juichen.
Die zaaiden in tranen,
die keren met lachen en juichen.

De dode zal leven.
De dode zal horen: nu leven.
Ten einde gegaan en onder stenen bedolven:
dode, dode, sta op,
het licht van de morgen.
Een hand zal ons wenken,
een stem zal ons roepen:
Ik open hemel en aarde en afgrond
en wij zullen horen.
En wij zullen opstaan
en lachen en juichen en leven.

Evangelie: Mc. 7, 31-37

Uit het evangelie volgens Marcus.

In die tijd vertrok Jezus uit de streek van Tyrus
en begaf zich over Sidon naar het meer van Galilea, midden in de streek van Dekápolis.
Men bracht een doofstomme bij Hem
en smeekte Hem, dat Hij deze de hand zou opleggen.
Jezus nam hem terzijde, buiten de kring van het volk, stak hem de vingers in de oren
en raakte zijn tong met speeksel aan.

Vervolgens sloeg Hij zijn ogen ten hemel,
zuchtte en sprak tot hem:
“Effeta”, wat betekent: Ga open.
Terstond gingen zijn oren open,
en werd de band van zijn tong losgemaakt,
zodat hij normaal sprak.
Hij verbood het aan iemand te zeggen;
maar met hoe meer nadruk Hij dat verbood,
des te luider verkondigden zij het.
Buiten zichzelf van verbazing riepen zij uit:
“Hij heeft alles wel gedaan,
Hij laat doven horen en stommen spreken.”

Duiding:

Wij hebben ons laten inspireren door enkele gedachten van bisschop Romero die via Ludo Van de velde bij ons kwamen.

3 aandachtspunten bij Romero:

- Jezus liep niet weg van de doofstomme mens, maar hij gaat er naar toe, staat stil bij hem.
- Jezus “spreekt” tot deze mens in een taal die hij verstaat, niet in woorden maar in gebaren. Hij raakt hem aan, zijn oren en zijn tong (zijn zwakke plekken).
- Dat alles gebeurt buiten de kring van de menigte, buiten de nieuwsgierige ogen en oren, buiten het rumoer en lawaai. Het Rijk Gods gebeurt in de stilte

in deze tekst van Marcus gaat het om een gekwetste mens de doofstomme. Ook vandaag zijn er veel gekwetste mensen en niet alleen lichamelijk gekwetste mensen, ook sociaal uitgestotenen, ook bedreigde mensen, ook innerlijk gekwetste mensen. En dan klinken deze vragen: Naar wie gaan wij? Bij wie staan wij stil? Door wie laten we ons ophouden midden ons eigen doen en laten?

Jezus nodigt ons uit om stil te staan bij de medemens, om oog en oor te hebben voor die “anderen”, dichtbij en veraf. En dan gaat het in de eerste plaats om de “gekwetste anderen” dichtbij en veraf. Jezus is de Weg en wijst de weg. Wij staan voor de keuze.

Welke taal spreken wij? En verstaan wij de taal die Jezus spreekt? Jezus spreekt hem toe in tekens van nabijheid en medelijden. De man weet en voelt waarover Jezus het heeft en ervaart dat hij niet uitgesloten is van Gods liefde. Het opkijken naar de hemel en het diepe ademhalen (wat verwijst naar Gods Geest) zijn tekens dat voor deze gekwetste mens het leven zal opengaan. Het woord “Effeta” is alleen de bevestiging-met-woorden van wat de tekens uitdrukten.

Jezus spreekt een taal die de concrete mens verstaat, een taal die direct aansluit bij het gekwetste leven van die doofstomme man, bij de wonden van zijn leven. Is dat niet een meer dan duidelijke oproep om in ons religieus taalgebruik te zoeken hoe we echt aansluiting kunnen vinden bij het reële leven? Jezus maakt ons hier ook heel duidelijk dat je over God maar goed en betekenisvol kunt spreken als je de wonden van je medemens aanraakt. De Geest kan maar “openbreken” daar waar we zelf barrières weg doen, daar waar we een nieuwe taal spreken die direct aansluit bij onze levenservaring.

Waar vinden we vandaag ruimte en tijd van stilte, van innerlijkheid, van stilstaan bij het fundamentele van ons leven? We worden overstelpt door de verschrikkelijke beelden in Kaboel, Haïti, Somalië. Ook bij ons hoorden van de lange hongerstaking van asielzoekers in de Begijnhofkerk in Brussel, met hun dringende vraag gehoord te worden. Er is zoveel lijden bij mensen die slachtoffer zijn van corona, kanker en zovele andere ziekten, en zeker ook bij psychisch lijden. Er is zoveel eenzaamheid, rouw en verdriet bij mensen rondom. Er zijn die duizenden families in Wallonië en Limburg die alles verloren hebben in de watersnood. Er is zoveel honger in de wereld. We weten het natuurlijk wel.

Maar is wat Jezus in het evangelie van vandaag doet, voor ons ook een uitnodiging om het stil te maken in onszelf, zodat we aandachtig en medelijdend kunnen luisteren en handelen en kunnen ingaan op de

uitnodiging van de andere? Of soms komt er geen uitnodiging, wat houdt ons tegen om naar de gekwetste mens te gaan?

Is het niet in die stilte, buiten alle rumoer om, dat we de fundamentele beslissingen nemen in ons leven? Durven we het aan om in echte vrijheid de weg van Jezus te kiezen? Ook de kleine dingen die in de schaduw gebeuren en niet in het voetlicht komen.

Geloofsbelijdenis

Ik geloof in God die ons handen vol hoop geeft
om elkaar echt te ontmoeten en goed te doen voor elkaar.
Ik geloof in Jezus die door zijn durf en inzet een voorbeeld is voor ons allen
Ik geloof in zijn geest van liefde die ons de kracht geeft om solidair te zijn, vooral met de kleinen.
Ik geloof in mensen die elkaar op weg helpen en anderen de hand reiken.
Ik geloof in mensen die niet zomaar aan de kant blijven staan
maar bouwen aan een hemel op aarde voor iedereen..

Voorbeden

**Acclamatie: Mens voor de mensen zijn, herder als God.
Trooster voor groot en klein, zo lief als God.**

1. Welke initiatieven neem ik om naar "gekwetste" mensen (buiten mijn eigen familie of nabije vriendenkring) toe te gaan en bij hen halt te houden? Hoe voel ik me daarbij? Waarom doe ik dat eigenlijk?

Accl. **Mens voor de mensen zijn.....**

2. Hoe pak ik het aan om de taal van die "gekwetste" mensen te spreken? Welke lichaamsuitdrukkingen zijn daarbij belangrijk? Welke gebarentekens? Waar liggen mijn moeilijkheden en remmingen om hun taal te spreken?

Accl. **Mens voor de mensen zijn....**

3. Waar vind ik de nodige stilte om écht te luisteren? Heeft stilte een meerwaarde in mijn leven of niet? Wat betekent dat?

Accl. **Mens voor de mensen zijn....**

Offerandelied: Wie moet zwijgen zal gaan spreken

Wie moet zwijgen zal gaan spreken, boventoon zal ondergaan,
armen zullen breeduit lachen, rijken leeg en schuldig staan.
Tronen, banken, macht en statie, grof geschut, dwingelandij,
winst uit nood, eer over lijken, al die dingen gaan voorbij.

Blinden zien en doven horen, stommen spreken, lammen gaan.
Mens voor mens komt God ons tegen en hij mag voorgoed bestaan.
Niemand ziet zijn levenseinde als bedreiging van het lot,
ieder weet zich, dood of levend, onaantastbaar kind van God.

Wie zich met zijn eigen leven overgeeft aan deze droom,
die zal mensen tegenkomen, last en lijden, tegenstroom;
die zal leven, klein verborgen, solidair en zonder grens;
die zal, weerloos, ooit nog worden mensenbroeder, toekomstmens!

Tafelgebed (Rerum Novarum Leuven 2015)

God beweegt mensen
en bewogen mensen zorgen op hun beurt weer voor beweging.
Geen doelloze tochten, maar ook geen makkelijke tochten.
Maar onderweg wordt ons voedsel aangereikt.

Op zoek naar voedsel en drank die leven geven,
komen we samen en beluisteren we oude en nieuwe verhalen,
staan we op en gaan vandaag opnieuw aan tafel.

We gedenken dankbaar, Jezus van Nazaret die ons deze tafel van delen en geven
als testament heeft meegegeven.

We weten ons opgenomen in de beweging van alle mensen, overal ter wereld, die blijven samenkomen
rond een tafel van breken en delen.

We worden bewogen door de velen die ons zijn voorgegaan.

We worden bewogen door zovele inspirerende voorbeelden, grote en kleine helden,
mannen en vrouwen die blijven breken en delen

Tot de dag komt dat er eindelijk genoeg is voor iedereen.

Onze Vader

Communie

Dit is het brood voor onderweg, dat honger stilt door breken.

Wie gaat de lange levensweg, die zal geen wijn ontbreken.

Het is de Heer die voor ons ging, een maaltijd van herinnering.

Hij at en dronk met vrienden.

Laten we het brood breken met elkaar in de geest die Jezus ons leerde.

Communiemuziek: Jos of Herman

Bezinning: *Agapeliëd van Marijke de Bruijne*

Maaltijd van liefde, hier zijn we samen,

eten van wat de aarde geeft,

voelen de goedheid die hier leeft,

lichaam en geest, zij komen op adem.

Maaltijd van rust, vertel je verhalen,

luister naar wat je wordt verteld,

spreek van je vreugden, wat je kwelt,

zo kunnen wij Gods liefde vertalen.

Zending en zegen

Mogen we deze week de goede keuzes maken en ons laten inspireren door Hem die zich noemen laat:

Vader, Zoon en heilige Geest. Amen.

Slotlied: *Krijgen Herman Verbeek*

Wij krijgen weer woord, weer vuur en weer moed,

wij krijgen weer oog, weer zicht hoe het moet,

wij krijgen weer stem, weer oor en weer kracht,

wij krijgen weer licht, weer ziel en die lacht.

Wij krijgen weer grond, weer brood en weer recht

wij krijgen weer naam, weer geest en die vecht

die vecht om behoud die weerbaar wil zijn

die ademt geluk die krijg je niet klein.

en al wat je bent je geeft en je doet

vergeet niet het is gekregen tegoed

het brood en de hand de lamp en de voet

die goed ermee doet die goeddoen ontmoet.

Mededelingen

- Overlijden Marc Helsen
- 13 september 'Goed leven met een kwetsbaar brein'.
- Grootouders voor het klimaat roepen op voor Nationale betoging zondag 10 oktober om 13u van het Noordstation naar het Jubelpark
- Vluchtelingenhuis 19/9 inschrijven vóór 15/9 info@rechttopmigratie
- Vredesdag: 26 september Alle kernwapens weg. Fietstocht, picnic en protestactie in Kleine Brogel 'Bikes no bombs'
- Bijbeldag 16 oktober 'van Babel naar Abraham'
- Sama sama Filipijnenfeest in Don Bosco zaterdag 16 oktober
- 24 september 9u30-12.30 in Don Bosco Lus (zie website Ademtocht)